mg_{MB}

നോവിന് മനുഷ്യന്റെ മുഖം കണ്ട അണയാത്ത ഈ വെളിച്ചത്തിനെ നമുക്ക് നൗഷാദ് എന്നു വിളിക്കാം ദൈന്യതയിൽ വെട്ടിപ്പകുത്ത നിലവിളിക്കുമേൽ വീണ അത്തറു പുശിയ പട്ടുറുമാലു കാണാം തെരുവിന്റെ ഭ്രാന്തമായ ആവൃത്തികൾ വറ്റിച്ചുകളയാത്ത നീരുറവകളുടെ സ്വരം ഇന്നും കേൾക്കാം വിരിച്ച പുൽപായിൽ ഉറക്കം ബാക്കിവച്ച് ജീവിതവുമായി സവാരി ചെയ്യുന്ന യൗവനങ്ങളെ അറിയാം ഈ തുരുത്തുകളിൽ വീശുന്ന മധുരം മണക്കുന്ന കണ്ണുനനയിക്കുന്ന കാറ്റിനെ നിന്നെ ഞാൻ മനുഷ്യൻ എന്നു വിളിക്കട്ടെ

